

Sygn. akt I C 1335/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 października 2015 roku

Sąd Rejonowy w Dzierżonowie I Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: SSR Anna Litwińska - Bargiel

Protokolant: Edyta Szmigiel

po rozpoznaniu w dniu 19 października 2015 roku w Dzierżonowie

na rozprawie

sprawy z powództwa **M. M. (1), M. M. (2) i M. M. (3)**

przeciwko **(...) S.A z siedzibą w W.**

o zapłatę kwoty 5.000 zł

I. zasądza od strony pozwanej **(...) S.A z siedzibą w W.** na rzecz powódki **M. M. (1)** kwotę **129,50 zł** (sto dwadzieścia dziewięć złotych pięćdziesiąt groszy) wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 18 czerwca 2014 r.;

II. zasądza od strony pozwanej **(...) S.A z siedzibą w W.** na rzecz powoda **M. M. (2)** kwotę **64,75 zł** (sześćdziesiąt cztery złotych siedemdziesiąt pięć groszy) wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 18 czerwca 2014 r.;

III. zasądza od strony pozwanej **(...) S.A z siedzibą w W.** na rzecz powoda **M. M. (3)** kwotę **64,75 zł** (sześćdziesiąt cztery złotych siedemdziesiąt pięć groszy) wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 18 czerwca 2014 r.;

IV. zasądza od powódki **M. M. (1)** na rzecz strony pozwanej **(...) S.A z siedzibą w W.** kwotę **608,50 zł** tytułem kosztów procesu, w tym kwotę **600 zł** tytułem kosztów zastępstwa procesowego;

V. zasądza od powoda **M. M. (2)** na rzecz strony pozwanej **(...) S.A z siedzibą w W.** kwotę **184,25 zł** tytułem kosztów procesu, w tym kwotę **180 zł** tytułem kosztów zastępstwa procesowego;

VI. zasądza od powoda **M. M. (3)** na rzecz strony pozwanej **(...) S.A z siedzibą w W.** kwotę **184,25 zł** tytułem kosztów procesu, w tym kwotę **180 zł** tytułem kosztów zastępstwa procesowego;

VII. nakazuje uiścić na rzecz Skarbu Państwa Sądu Rejonowego w Dzierżonowie: powódce **M. M. (1)** kwotę **556,55 zł**, powodowi **M. M. (2)** kwotę **278,28 zł** oraz powodowi **M. M. (3)** kwotę **278,28 zł**, tytułem części kosztów procesu tymczasowo poniesionych przez Skarb Państwa;

VIII. nadaje rygor natychmiastowej wykonalności wyrokowi w punktach I, II i III.

Sygn. akt I C 1335/14

UZASADNIENIE

Strona powodowa **M. M. (1), M. M. (2)** oraz **M. M. (3)** wnieśli o zasądzenie na ich rzecz od strony pozwanej **(...) SA** wynagrodzenia za bezumowne korzystanie z nieruchomości, poprzez zasądzenia na rzecz powódki **M. M. (1)** kwoty

2500 zł z ustawowymi odsetkami od dnia doręczenia pozwu do dnia zapłaty, na rzecz powoda M. M. (3) i M. M. (2) kwoty po 1250 zł z ustawowymi odsetkami od dnia doręczenia pozwu do dnia zapłaty, oraz kosztów postępowania według norm przepisanych dla każdego z powodów.

Na uzasadnienie swojego powództwa podali, że są współwłaścicielami nieruchomości objętek księgą wieczystą nr (...), położonej w D. przy ul. (...) w udziałach wynoszących dla powódki 1/2, a dla powodów po 1/4 części. Na terenie niniejszej nieruchomości umiejscowiona została infrastruktura telekomunikacyjna, w postaci dwóch szaf, studni podszafrkowej i słupa telefonicznego, która stanowi własność strony pozwanej (będącej następcą prawnym (...) S.A.). Dnia 30.04.2010r. M. M. (1) zawarła z (...) S.A. drugą z kolei umowę dzierżawy nr (...), na mocy której (...) S.A. uzyskała zgodę na pozostawanie na terenie działki nr (...) w/w infrastruktury telekomunikacyjnej, a także na eksploatację oraz wstęp na teren nieruchomości w celu przeprowadzenia niezbędnych prac związanych z usuwaniem uszkodzeń, konserwację i przeprowadzeniem remontu. Na mocy tej umowy powódka miała otrzymać wynagrodzenie roczne w kwocie 1560 zł, a umowa została zawarta na czas oznaczony do 31 grudnia 2011r. W związku z wygaśnięciem umowy infrastruktura nie została usunięta, pomimo wezwania ich pismem z dnia 25.11.2013r. W odpowiedzi na to pismo strona pozwana poinformowała, iż infrastruktura na działce (...) jest czynnym elementem sieci telekomunikacyjnej, zapewniającym utrzymanie łączności. W związku z tym pozwany zaproponował zawarcie umowy regulującej obecność infrastruktury (...) S.A. na działce powodów za wynagrodzeniem w wysokości 3.314 zł za okres od dnia 01 stycznia 2012r. do dnia 31 grudnia 2013 roku oraz 1704 zł czynszu rocznego liczonego od dnia 1 stycznia 2014r. Powodowie wyrazili chęć zawarcia umowy, jednak zgłosili zastrzeżenia co do zaproponowanych kwot wynagrodzenia. W ich ocenie, biorąc pod uwagę stopień pogorszenia rzeczy oraz utrudnienia związane z ulokowaniem infrastruktury telekomunikacyjnej, adekwatną kwotą byłaby kwota 5000 zł za okres od 01 stycznia 2012r. do 31 grudnia 2013r. oraz kwota po 6000 zł rocznie za rok bieżące oraz kolejne lata. Strona pozwana nie zaakceptowała tej propozycji powodów. Tym samym strona pozwana korzysta z nieruchomości powodów bezumownie i nieodpłatnie, z czym nie mogą się oni zgodzić. Kwoty zaproponowane przez pozwaną spółkę są rażąco niskie i w żadnym zakresie nie odpowiadają rzeczywistej wartości służebności.

W odpowiedzi na pozew strona pozwana - (...) SA z siedzibą w W. uznała roszczenie za okres od 1.01.2012r. do 30.09.2014 w kwocie 4592 zł oraz za dalszy okres do końca 2014- w kwocie 426 zł i od 01.01.2015, a w pozostałym zakresie wniosła o oddalenie powództwa i zasądzenie kosztów. W uzasadnieniu swojego stanowiska strona pozwana nie kwestionowała faktu, iż na obszarze działki nr (...) w D., ul. (...), posiada zlokalizowane urządzenia przesyłowe opisane w pozwie, które zajmują grunt o powierzchni 17,68 m². Lokalizacja tych urządzeń nie może w żaden sposób utrudniać powodom korzystania ze swojej nieruchomości. Przedmiotowe urządzenia telekomunikacyjne zostały zabudowane po powodzi z roku 1997, w ramach znoszenia skutków tego kataklizmu. Od sierpnia 2008r. do 31.12.2011r. strony zgodnie ustalały łączący ich stosunek prawny. Jednakże od stycznia 2012r. istnieje spór co do wysokości odpłatności. Strona pozwana proponowała kwoty i w takim zakresie uznała powództwo.

Na rozprawie w dniu pełnomocnik powodów sprecyzował żądanie, iż żądana kwota jest to wynagrodzenie za bezumowne korzystanie z nieruchomości powoda w okresie od 1 stycznia 2012r. do dnia 31 grudnia 2013r.

W odpowiedzi na powyższe pełnomocnik strony pozwanego ograniczył swoje oświadczenie o uznaniu powództwa i uznał powództwo do kwoty 3314 zł.

W piśmie procesowym z dnia 30 marca 2015r. strona pozwana odwołała uprzednio złożone oświadczenia o uznaniu powództwa i ostatecznie uznała powództwo co do kwoty 259 zł.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny :

Właścicielem zabudowanej działki nr (...), położonej w D. przy ul. (...), o powierzchni 5697 m² jest M. M. (1) w udziale 1/2 oraz M. M. (3) i M. M. (2) w udziałach po 1/4.

Dowód: - odpis z księgi wieczystej nr (...),

- akta księgi wieczystej nr (...).

Na powyższej działce znajduje się infrastruktura telekomunikacyjna należąca do strony pozwanej w dwóch szafach telekomunikacyjnych, studni podszafrkowej i słupa telefonicznego.

Bezsporne.

Działka (...) nie jest zabudowana. Infrastruktura telekomunikacyjna stron pozwanej znajduje się w narożniku działki, bezpośrednio przylegającym do drogi publicznej. W związku z tymi urządzeniami powód M. M. (3) wynując ogrodzenie wraz z bramą wjazdową, musiał zmienić plany, co do miejsca zamontowania bramy. Ponadto posadowienie tych urządzeń uniemożliwia objęcie jednym ogrodzeniem także sąsiedniej nieruchomości, której również właścicielem jest powód M. M. (3).

Dowód- zeznania powódki M. M. (1)-k.93,

- zeznania powoda M. M. (3) –k. 93,

- dokumentacja fotograficzna- k.104.

W związku z posadowieniem na działce powodów infrastruktury telekomunikacyjnej powierzchnia wyłączona z trwałej użytkowności wynosi 15 m². Jednocześnie usytuowanie tych urządzeń nie powoduje ograniczenia z korzystania z tej nieruchomości, tym bardziej że przylegają bezpośrednio do drogi publicznej.

Dowód- opinia biegłego sądowego R. M. (1) –k. 114-129,

- opinia uzupełniająca biegłego sądowego R. M. (2)-k. 158-160,

- pismo biegłego sądowego R. M. (2) z dnia 14.09.2015r.-k. 190.

M. M. (1) zawarła z poprzednikiem prawnym strony pozwanej (...) Spółką (...) umowę nr (...) (bez daty) oraz w dniu 30 kwietnia 2010r. umowę o nr (...) na mocy której powódka wyraziła zgodę na dalsze pozostawienie na terenie tej nieruchomości infrastruktury telekomunikacyjnej oraz jej eksploatację, a także zezwalała na wstęp na teren nieruchomości w celu przeprowadzenia niezbędnych prac związanych z usuwaniem uszkodzeń, konserwacją i przeprowadzeniem remontów. Z tego tytułu (...) S.A. zobowiązała się zapłacić powódce wynagrodzenie za okres od 01.08.2008r. do 28.02.2009r. w kwocie 700 zł, za okres od 1.03.2009r do 31.12.2000r w kwocie 100 zł za miesiąc, a na mocy umowy z dnia 30.04.2010r. 1500 zł rocznie. Umowa została zwarta na czas oznaczony pierwsza z nich do 31.12.2009r, a druga do dnia 31 grudnia 2011r.

Dowód:- umowa z dnia 30.04.2010r., nr (...)- k. 30-31,

-umowa nr (...)- k. 32-33.

Pismem z dnia 25 listopada 2013r. pełnomocnik powodów wezwała (...) S.A. o przywrócenie stanu zgodnego z prawem w terminie 14 dni od daty otrzymania pisma poprzez usunięcie z ich nieruchomości infrastruktury telekomunikacyjnej.

W odpowiedzi na powyższe wezwanie strona pozwana poinformowała powodów, iż infrastruktura znajdująca się na działce nr (...) jest czynnym elementem sieci telekomunikacyjnej, zapewniającym utrzymanie łączności, w tym także abonenckiemu zasilaniu łącza do budynku powódki- M. M. (1). W związku z czym zaproponowała zawarcie umowy regulującej obecność infrastruktury (...) S.A. za wynagrodzeniem:

- 3314 zł za okres od 1.01.2012r do 31.12.2013r- do wyliczeń przyjęto kwotę umowy obowiązującej do 31.12.2011r. w wysokości 1560 zł , zwaloryzowaną o wskaźnik GUS za 2011 i 2012rok,

- 1704 zł czynszu rocznego liczonego od 1.01.2014r.

W piśmie z dnia 2 kwietnia 2014r. powodów nie wyrazili zgody na zawarcie umowy w treści proponowanej przez pozwanego, jednocześnie przedkładając własną propozycję wysokości wynagrodzenia :- za okres od 1.01.2012r do 31.12.2013r w łącznej wysokości 5000 zł

- za rok bieżący i na przyszły w wysokości 6000 zł rocznie.

Tej propozycji nie zaakceptowała strona pozwana (pismo z dnia 28 kwietnia 2014r.)

Dowód:- pismo z dnia 25.11.2013r.- k.33 verte,

- pismo z dnia 3 .01.2014r- k 34,

- pismo z dnia 2.04.2014r.- k 35,

- pismo z dnia 28.04.2014r.-k.78.

Wynagrodzenie za korzystanie przez pozwanego z nieruchomości powodów w zakresie służebności za okres od 1.01.2012r. do 31.12.2013r. wynosi po zwaloryzowaniu 259 zł.

Dowód- opinia biegłego sądowego R. M. (1) –k. 114-129,

- opinia uzupełniająca biegłego sądowego R. M. (2)-k. 158-160,

- pismo biegłego sądowego R. M. (2) z dnia 14.09.2015r.-k. 190.

Sąd zważył co następuje:

Powództwo jedynie w nieznaczej części jest zasadne.

Zgodnie z art. 225 k.c. w zw. z art. 224 § 2 k.c. samoistny posiadacz w złej wierze jest zobowiązany do wynagrodzenia właścicielowi za korzystanie z rzeczy. Zobowiązany jest on nadto zwrócić wartość pożytków, których z powodu złej gospodarki nie uzyskał oraz jest odpowiedzialny za pogorszenie i utratę rzeczy chyba, że rzecz uległaby pogorszeniu i utracie także wtedy, gdyby znajdowała się w posiadaniu uprawnionego.

Prawo właściciela do uzyskania wynagrodzenia za korzystanie z rzeczy wynika z treści prawa własności uregulowanego w art. 140 k.c. W konsekwencji w stosunku do osoby posiadającej rzecz bez tytułu prawnego skutecznego względem właściciela, może on realizować przysługujące mu roszczenie o wynagrodzenie za korzystanie z rzeczy.

Bezspornym jest, że (...) S.A. nie dysponowała skutecznym wobec właściciela prawem do władania nieruchomością powodów. Umowa o korzystania z nieruchomości powodów w zakresie pozostawianie na jej terenie infrastruktury telekomunikacyjnej strony pozwanej wygasła z dniem 31.12.2011r. Skoro zatem strona pozwana nie dysponował żadnym tytułem prawnym do nieruchomości, to tym samym należy uznać, że był on posiadaczem tej nieruchomości w zakresie odpowiadającym treści służebności. Było to posiadanie w złej wierze, gdyż (...) S.A. miał pełną świadomość tego, że nie dysponuje żadnym tytułem pozwalającym na trwałe korzystanie z nieruchomości właściciela. W takiej sytuacji właściciel nieruchomości może skorzystać z roszczeń jakie kodeks cywilny przyznaje właścicielowi przeciwko posiadaczowi w złej wierze.

Zgodnie z art. 224 § 2 i art. 225 k.c., w związku z art. 230 k.c. posiadacz nieruchomości w złej wierze zobowiązany był do wynagrodzenia za korzystanie z nieruchomości oraz odpowiada za szkody spowodowane pogorszeniem rzeczy. (por. wyrok SN z 2006-12-08 V CSK 296/06 L.).

W ocenie Sądu za korzystanie z rzeczy należy się właścicielowi wynagrodzenie w takiej wysokości w jakiej – w danych okolicznościach – mógłby je uzyskać gdyby rzecz wynajął lub wdzierżawił czy oddał w odpłatne używanie na podstawie innego stosunku prawnego. W uchwale 7 sędziów SN z 10 lipca 1984r. III CZP 20/84 (OSN z 1984r. nr 12 poz. 209) wyrażono pogląd o konieczności stosowania obiektywnego kryterium jakim jest układ odpowiednich cen rynkowych – stawek za korzystanie z rzeczy tego rodzaju. Podobne stanowisko Sąd Najwyższy zajął w wyroku z 6.10.2006r. V CSK 192/06 w którym stwierdził, że wysokość wynagrodzenia, o którym mowa w art. 224 § k.c. powinna odpowiadać stawkom za korzystanie z rzeczy określonego rodzaju, biorąc pod uwagę ceny występujące na rynku. (por. także wyrok SN z 22.09.2005r. IV CK 105/05 nie publ., wyrok SN z 10.01.2002r. II CKN 639/99 baza LEX nr 53135, wyrok SN z 17.02.2005r. I CK 563/04 nie publ.)

Z uwagi na fakt, iż rynek jeszcze nie ukształtował cen rynkowych dla służebności przesyłu należało zasięgnąć opinii biegłego który wyliczył należności jakie mogliby osiągnąć powodowie wdzierżawiając nieruchomości gdyby w istocie urzędzeń na tej nieruchomości nie było. Metoda przyjęta przez biegłego jest rozsądna i w ocenie Sądu może być zastosowana do ustalenia wynagrodzenia za służebność przesyłu. Biegły zaistniałe wątpliwości wyjaśnił w opinii uzupełniającej i piśmie z dnia 14 września 2015r. W ocenie Sądu opinia jest pełna i jasna i stanowiła podstawę ustaleń poczynionych przez Sąd. Do opinii nie wniosła zastrzeżeń strona pozwana.

Zastrzeżenia do opinii biegłego zgłosiła strona powodowa zarzucając biegłemu wybór nie właściwej metody badawczej, tj. pośredniej oraz nie uwzględnienia przy obliczaniu wysokości wynagrodzenia także pasa gruntu wyłączzonego spod zabudowy w związku z usadowieniem tych urzędzeń.

W opinii uzupełniającej biegły sądowy ustosunkował się do w/w zastrzeżeń strony powodowej. Wskazując, iż oparł się przy wyliczeniu wysokości wynagrodzenia na metodzie pośredniej, gdyż uzyskanie informacji o wysokości stawek stosowanych przez różne przedsiębiorstwa przesyłowe jest niezwykle trudne, gdyż taka informacja traktowana jest jako tajna. Ponadto takie stawki są także wynikiem negocjacji prowadzonych przez strony. Propozycja, aby zwrócić się o taką informację do gminy nie jest miarodajna, gdyż stawki czynszu dotyczące dzierżawienia gruntów stanowiących własność gminy w większości nie są stawkami rynkowymi i wynikają najczęściej z ataków prawnych stanowiących przez organy gminy i dotyczą tylko nieruchomości położonych na terenie danej gminy. Ponadto wyjaśnił, iż przepisy prawa nie ustalają w zabudowie jednorodzinnej i zagrodowej wymagań w zakresie zachowania odległości między budynkami w granicach jednej działki budowlanej.

W ocenie Sądu opinia uzupełniająca oraz pismo biegłego z dnia 14 września 2015r. w sposób przekonujący wyjaśniły zastrzeżenia zgłoszone przez powodów. Nawet w treści umów zawieranych przez powodkę M. M. (1) z (...) S.A. jest przecież zapis zobowiązujący ją do zachowania w ścisłej tajemnicy informacji dotyczących umowy i jej treści.

Strona powodowa złożyła wniosek o dopuszczenie dowodu z opinii innego biegłego z zakresu budownictwa i wyceny nieruchomości. Na uzasadnienie swojego wniosku powodowie podali, iż opinia uzupełniająca biegłego pozostaje niepełna oraz nie stanowi wyczerpującej i rzetelnej odpowiedzi na zgłoszone przez nich zarzuty. Sąd na rozprawie w dniu 19 października 2015r. oddalił ten wniosek

Zgodnie z przepisem art. 286 k.p.c. Sąd może żądać ustnego wyjaśnienia opinii złożonej na piśmie, może też w razie potrzeby żądać dodatkowej opinii od tych samych lub innych biegłych. Powołany przepis nie precyzuje jak należy rozumieć pojęcie „w razie potrzeby”. W orzecznictwie i doktrynie przyjmuje się jednak, iż chodzi tu o takie sytuacje, gdy opinia złożona przez biegłego jest niejasna lub niepełna, wewnętrznie sprzeczna, albo gdy opinia pisemna jest rozbieżna z opinią ustną biegłego. W rozpoznawanej sprawie żadna z wymienionych sytuacji nie miała miejsca. Opinia biegłego R. M. (1) jest przekonująca i dostatecznie wyjaśnia zagadnienie stanowiące przedmiot rozpoznania w niniejszej sprawie. Podobne stanowisko zajął Sąd Najwyższy w orzeczeniu z dnia 21 listopada 1974 roku, II C CR 638/74, (OSP i KA 1975, numer 5, poz. 108), w którym wypowiedział się, iż nie jest uzasadniony wniosek strony o dopuszczenie dowodu z opinii innego biegłego, jeżeli w przekonaniu sądu opinia wyznaczonego biegłego jest na tyle kategoryczna i przekonująca, że wystarczająco wyjaśnia zagadnienie wymagające wiadomości specjalnych. Nadto w orzeczeniach z dnia 15 lutego 1974, II CR 817/73 (nie publikowane) oraz z dnia 18 lutego

1974,II CR 5/74 (Biuletyn Sądu Najwyższego 1974, numer 4, poz.64) Sąd Najwyższy wypowiedział się, iż Sąd nie jest obowiązany dopuścić dowód z opinii kolejnych biegłych w wypadku, gdy opinia jest niekorzystna dla strony. Stanowiska wyrażone w powyższych orzeczeniach znajdują poparcie również w doktrynie prawniczej (tak min. T. E., J. G. oraz M. J. w „Komentarzu do Kodeksu Postępowania Cywilnego Część Pierwsza, Postępowanie Rozpoznawcze”, Tom I (Wydawnictwo Prawnicze, Warszawa 1997, tezy 7,8 strony 438-439). Należy mieć na uwadze, iż stanowisko odmienne od wyrażonego w powołanych wyżej orzeczeniach oznaczałoby przyjęcie, że należy przeprowadzić dowód z wszelkich możliwych biegłych, aby się upewnić, czy niektórzy z nich nie byłiby takiego zdania, jak strona.

Sąd nie znalazł zatem uzasadnionych podstaw, aby odmówić wiary dowodowi z opinii biegłego R. M. (1). Biegły sądowy przekonywująco uzasadnił w opinii pisemnej jej wnioski. Opinia pisemna jest rzeczowa, nie zawiera twierdzeń pozostających ze sobą w sprzeczności oraz jest poparta fachową wiedzą z zakresu budownictwa i szacowania wartości nieruchomości, czemu biegły dał wyraz w opinii uzupełniającej.

Reasumując stwierdzić należy, iż wyliczone przez biegłego wynagrodzenie za korzystanie z nieruchomości w kwocie 259 zł za okres od 1.01.2012r. do 31.12.2013r. jest adekwatne do ograniczeń w korzystaniu z nieruchomości i stopnia uciążliwości jakie związane są z istnieniem na działce powodów urządzeń telekomunikacyjnych. W związku z tym dalej idące żądanie wynagrodzenia nie znajduje swojego uzasadnienia i podlega oddaleniu.

Powodowie z znacznym zakresem przegrali sprawę, a zatem winni pozwanemu zwrócić wszystkie poniesione przez niego koszty procesu (art. 100 k.p.c.). Na te koszty złożyło się wynagrodzenie radcy prawnego oraz opłata skarbową od pełnomocnictwa w kwocie 17 zł.

Zgodnie z uchwałą Sądu Najwyższego z dnia 10 lipca 2015r. o sygn. akr III CZP 29/15 w razie współuczestnictwa formalnego (art. 72 § 1 pkt 2 k.p.c.), do niezbędnych kosztów procesu poniesionych przez współuczestników reprezentowanych przez jednego pełnomocnika będącego adwokatem lub radcą prawnym zalicza się jego wynagrodzenie ustalone odrębnie w stosunku do każdego współuczestnika. Sąd powinien jednak obniżyć to wynagrodzenie, jeżeli przemawia za tym nakład pracy pełnomocnika, podjęte przez niego czynności oraz charakter sprawy (art. 109 § 2 k.p.c.). W związku z czym Sąd nałożył na każdego z powodów obowiązek zwrotu kosztów stosownie do wysokości żądania, z tym że opłatę skarbową od pełnomocnictwa podzielił pomiędzy nimi.

W punkcie VII sentencji wyroku Sąd, na art. 100 zd. 1 k.p.c. w zw. z art. 113 ustawy z 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (t. jedn. Dz. U. 2010 r. Nr 90, poz. 594, z późn. zm.), stosownie do wyniku sprawy obciążył powodów obowiązkiem uiszczenia na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowy w Dzierżoniowie brakujących kosztów sądowych, na które złożyło się wynagrodzenie biegłego w wysokości 1113,10 zł. Kwotę tą Sąd rozłożył na powodów w sposób proporcjonalny do żądanej kwoty.

W punkcie VIII wyroku Sąd na podstawie art. 333 § 1 pkt 2 k.p.c. nadał rygor natychmiastowej wykonalności wyrokowi w punktach I, II i III w związku z uznaniem roszczenia przez pozwanego.